POUTNÍK SVATOANTONÍNSKÝ

Ročník 20 Občasník Matice svatoantonínské č. 60/2018

Foto: Fráňa Huml 1948

Vydává výbor Matice svatoantonínské pro vnitřní potřebu svých členů a dobrodinců kaple sv. Antonína nad Blatnicí.

Milí čtenáři!

Člověk a víra - Radek Šipka

Svatý Antonínek se dávno probudil ze zimního spánku a my jsme s ním směle vstoupili do nové poutní sezony 2018. Jak už určitě víte, je letošní rok pro Antonínek velmi slavnostní, protože oslaví 350 let svého trvání. Když naši předkové zakládali stavbu kaple, asi netušili, co všechno ji bude v plynoucích dějinách čekat, co všechno budou spolu s ní prožívat. Všechny pády i znovupovstání jsou symbolickou upomínkou těch generací, které nás předešly a věrně se na Svatý Antonínek vracejí, aby uctily svatého Antonína, který chová v náručí našeho Pána Ježíše Krista. Vnímám v něm něžné znamení vánoční zbožnosti, která se má rozvinout do radosti velikonočního vzkříšení.

Jako jiné roky nás bude provázet slavná liturgie při Domácí pouti 13. června, neméně slavná liturgie Hlavní pouti 17. června a nazdobená krása Děkovné pouti 26. srpna, kdy poděkujeme za úrodu. Součástí těchto velkých poutí bude odpolední slavnostní program, kde můžeme vytvořit společenství přátelství, zábavy a odpočinku.

Snažíme se postupně naše milé poutní místo obléci do slavnostní podoby a krásy, abychom budoucím generacím nezůstali nic dlužni. Aby se i další desetiletí a staletí Antonínek tyčil nad krajinou jako maják víry pro lidi Slovácka.

Poslední roky zaznamenáváme úbytek vody ve studních, proto jsme se rozhodli posílit zdroje vyvrtáním hloubkového vrtu. Už je vybraná firma, která dílo bude koncem letošního roku realizovat. Možná zažijeme stejný pocit radosti jako otec Antonín Šuránek, když na Antonínku poprvé vytryskla voda přivedená hadicí k sakristii kaple.

Druhá velká oprava čeká na varhany v kapli. Slouží při mši svaté, při hodinkách, při svatbách už 100 let a podle odborníků potřebují generální opravu. Netroufám si popisovat, o co všechno půjde, nejsem odborník na varhany, ale dovedete si představit stoletý stroj, co všechno asi bude potřebovat. Znamená to celý stroj rozebrat, odvézt do dílny, opravit a navrátit mu původní lesk. Spolu s tím souvisí oprava kůru, který varhany nese, především dřevěné

podlahy. Věřím, že se opět Antonínkem budou rozléhat zpěvy za doprovodu opravených varhan. To všechno bude velmi nákladné, odhaduji cenu na více než jeden milion korun. Proto vás chci poprosit o štědrost a zároveň poděkovat za vstřícnost, kterou Antonínku neustále věnujete.

Ať Vás na přímluvu svatého Antonína provází láska a milost našeho Pána.

Ze srdce žehná P. Zdeněk Stodůlka

Voda pro Antonínek

S obnovou vodního zdroje na Svatém Antonínku se po určitých letech potýkali i naši předci. Teď přišla řada na nás! Zapojili jsme se do programu **ČSOB pomáhá regionům**, kde spolu s dalšími neziskovými organizacemi ze 14 regionů ČR představíme široké veřejnosti svůj záměr s vrtáním nové studny.

Ve dnech od **11. 5. do 26. 6. 2018** bude možnost zaslat na účet ČSOB finanční příspěvek.

Čtyři žadatelé, kteří v průběhu programu získají v jednotlivých regionech od veřejnosti prostřednictvím online sbírky nejvíce prostředků, dostanou od ČSOB dar ve výši 50 000 Kč, 40 000 Kč, 35 000 Kč nebo 25 000 Kč.

Všechny vybrané peníze pak budou převedeny na náš účet a využijeme je na vrt nové studny.

Číslo účtu: 101 7777 101/0300 Variabilní symbol: 20181103

www.csobpomaharegionum.cz/projekty/jihomoravsky/2016944/voda-pro-antoninek

Více na www.csobpomaharegionum.cz

Společná pouť v Zašové

V neděli 15. dubna 2018 proběhl již pátý ročník setkání moravských matic – členů a příznivců Matice svatohostýnské, Matice velehradské, Matice svatokopecké, Matice svatoantonínské, Matice cyrilometodějské, Matice radhošťské a Matice zašovské. Mši svatou v poutním kostele v Zašové celebroval Mons. Jan Peňáz.

Z kázání Mons. Peňáze:

„Ve 2. čtení jsme slyšeli výzvu, abychom nehřešili. Píše to svatý Jan, ten mladíček, který doprovázel Pána Ježíše, píše to ve svém stáří jako životní moudrost. A má pravdu. Mohou mu však dnes mladí lidé rozumět? Může mu rozumět

Mons. Peňáz - Člověk a víra/Vojta Pospíšil

dnešní člověk? Zná slovo hřích? Když si někdo řekne o hříšné peníze za nějakou jednoduchou revizi, vůbec to není úsměvné. A když podvodníci nabízejí důchodcům, že jim vrátí přeplatek za vodu nebo elektřinu, ale že nemají drobné, a pak toho prostého důvěřivého starouška o všechno okradou, to už je k pláči, možná i ke vzteku.

To je ten hřích – podraz. Jako ten první hřích v ráji. Pán Bůh našim prarodičům všechno dal, všechno jim nechal kromě jediného stromu. A ďábel jim nic nedal, jen falešně sliboval, že na tom budou ještě lépe, a pak jeho vinou o všechno přišli. To byl ten podraz. Každý hřích je podraz. Proto má pravdu svatý Jan, když nás vyzývá: Nehřešte. Nechceme se přece živit podrazy, nechceme ničit druhé a zneužívat jejich nevědomosti či jednoduchosti. To opravdu ne.

Zlo je však někdy tak lákavé a my jsme jen lidé slabí. Nedivme se, že lidé zkoušejí to, co vidí, zvláště když se jim ani nenaznačí, že to může být špatné. A člověk upadne, klesneme do hříchu. Proto nás svatý Jan ubezpečuje, že máme přímluvce, Ježíše Krista spravedlivého, který nám pomůže.

S hříchem se tedy dá něco dělat, není dobré se tvářit, že to přece hřích není, to dělají všichni. Máme přímluvce, a ten několikrát řekl apoštolům: Pokoj vám. Poprvé přitom dodal: Můžete hříchy odpouštět – mým jménem, pro moji smrt. Musíme je však uznat, což není tak jednoduché. To chce kající smýšlení, jak nám připomněl hlavní z apoštolů, svatý Petr, jak jsme to slyšeli v 1. čtení. Ne vymlouvání, že to dělají druzí, žádné chlácholení, ale kající smýšlení. Uznání své chyby, svých slabostí.

Bratři a sestry, každá pouť je pokání, nejen ta pěší, jak se zdá na první pohled. I když jedete autem a sedíte na měkkých polštářích, je to pokání. Ale: každá pouť má cíl, jinak by to bylo jen toulání, kam nás nohy zanesou. A v cíli – v

poutním kostele – se zpovídá. Kněží, kteří mají na starosti poutní místo, se starají o duše, o hygienu duší, proto z pověření Ježíše Krista, jediného prostředníka, nabízejí jeho odpuštění. A papež František často o zpovědi mluví, sám také v bazilice sv. Petra zpovídá a osobně tam ke svaté zpovědi chodí.

Pouť v Zašové Člověk a víra/Vojta Pospíšil

Proto nestačí jen dojít na hlavní náměstí, i když je to náměstí sv. Petra ve Vatikáně – anebo ta krásně upravená náves zde v Zašové – proto nestačí jen vstoupit do poutního chrámu Páně, ale je potřeba dojít až ke zpovědnici, kde poznáme, přímo prožijeme, že i my hříšní máme přímluvce, Ježíše Krista spravedlivého, který trpěl a zemřel, jak sám řekl v dnešním evangeliu, aby všem národům byly odpuštěny hříchy, tedy i našemu národu, i nám.

Pouť v Zašové Člověk a víra/Vojta Pospíšil

Pouť v Zašové Člověk a víra/Vojta Pospíšil

O to odpuštění hříchů se otcovsky starají otcové duchovní. Někdo jiný se však musí postarat o doplnění tekutin, můžeme říci o jejich dopuštění, prostě o pitný režim. A – jsme jen lidé – také je potřeba zbytečné tekutiny vypustit. Jsou to takové mateřské starosti, proto jsou anebo se na dalších poutních místech zakládají matice, aby opravdu mateřsky pečovaly o poutníky. O jejich základní životní potřeby, o posilnění na těle i o místo k odpočinku. Proto jsme tady. A činnosti všech matic všech moravských i českých poutních míst: Zdař Bůh!"

Zdroj www.ado.cz

Fráňa Huml, mistr světla a stínu

Nad zárubní dveří v tzv. druhé sakristii kaple je umístěna pamětní deska, na které je napsáno: *„Zde zemřel v pondělí 2. srpna 1948 v 18:25 hod. po celodenní práci v kapli sv. Antonína ve věku 48 let fotograf – umělec „mistr světla a stínu" Fráňa Huml, pochován v pátek 6. srpna ve Frenštátě. Bůh ho odměň!"*
Letos od této smutné události uplyne přesně 70 let. Fráňa Huml se ve své době jistě řadil mezi dobré profesionální fotografy. Každá jeho fotografie má v levém rohu perforaci jeho jména a bydliště. Na Svatém Antonínku byl také vícekrát.

V pamětní knize kaple je rukou P. Šuránka zapsáno, že 12. 7. 1948 přišel na kopec, aby zde uskutečnil myšlenku důstojné propagace poutního místa. Celý den obětavě pracoval. Poslední červencový den poznamenal, že přišel opět. Měl příhodné podmínky pro celodenní práci. Jen interiér se mu nepodařilo zdolat a doufal, že příště svou práci dokončí a vrátí se domů. V pondělí 2. 8. 1948 přišel mistr Huml na Antonínek časně ráno. Přišel na svátostné požehnání, jehož součástí byla také modlitba za nemocné v kraji, za umírající a ty, kteří v ten den zemřou. Mistr usilovně fotil interiér kaple, detaily soch a dal-

ších liturgických předmětů. Stále si stěžoval na zrak. Na kopci byli bohoslovci s P. Šuránkem, tak pro všechny přítomné v poledne Huml uvařil oběd, který prý také zvládl mistrně. V podvečer se chystal odejít na vlak, ale zhoršující se zdravotní stav mu to nedovolil.

Odříznutí od světa, bez dopravního prostředku a telefonu, mu přítomní nemohli pomoci. Lékař přijel až pozdě v noci a konstatoval srdeční selhání. Další těžkostí bylo i samotné informování rodiny zemřelého a následný převoz do Frenštátu pod Radhoštěm. Manželka se synem přijeli až třetí den odpoledne. Pro nás je to nepředstavitelná situace. Žijeme v době, kdy všechno máme hned, kolem nás je servis mnoha služeb, není problém spojení s někým na druhé straně zeměkoule.

Zesnulého pohřbil P. Šuránek za velké účasti lidí, ale i dalších kněží.

Z dobových materiálů lze vyčíst, že po dobu práce na Antonínku bydlel Huml u svého přítele, rolníka, ale také fotografa amatéra, Martina Petříka ve Velké nad Veličkou, nebo u rodiny Kovaříkovy z Velké n/V. Dochovaných fotografií nám moc nezůstalo. A jestli byla vyvolána i série snímků z posledního dne, se nám už asi zjistit nepodaří.

V rodném městě upadl v zapomnění. Na internetu můžeme vyhledat jeho pohlednice Valašských vesnic a městeček.

P. Šuránek do knihy na Antonínku také napsal:

„Vidíme mistra Humla, jak klečí před svatostánkem s rukama sepjatýma. Uvědomujeme si, že byl celý svůj poslední den v kapli. Sloužil k oslavě Boží. Ráno si vypracoval plán své práce ke knize o Moravském Slovácku rozloženém kol Sv. Antonínka. Jeho poslední fotografie byla eucharistická a mariánská! Třeba jsme bolestně rozrušeni, připoutáni myšlenkami k bezduché stránce těla, přece se díváme s velikou důvěrou na tuto cestu „mistra světla a stínu", na cestu člověka věřícího, svědomitě pracujícího, milujícího svou rodinu, svůj národ, své povolání, a povznášející to povolání – obětavostí žhavé lásky – k vrcholkům pravého umění.

Bez lásky není pravého umění, není vytrvalosti, není průkopnictví. Bůh odměň tohoto svého služebníka SVĚTLEM beze stínu, světlem bez konce, světlem věčným! První smrt na této posvátné hoře má jistě své veliké poslání!

Je určitou milostí pro něho i pro nás!

Odpočívej v pokoji!"

Vzpomeňme na mistra Fráňu Humla ve svých modlitbách.

Mysleme také na umělce dnešní doby, aby hřivny, které jim byly svěřeny, využívali k vytvoření dobrých děl, která člověka potěší a povzbudí.

Josef Karel Matocha
Nekrvavý mučedník z našeho kraje

Jak se časy mění, myslil jsem si 28. října 1999, když jsem jménem zesnulého arcibiskupa Josefa Karla Matochy na Pražském hradě z rukou prezidenta republiky Václava Havla přebíral státní vyznamenání – Řád T. G. Masaryka 1. třídy „in memoriam" a před očima se mi míhaly obrazy jeho biskupského svěcení za přítomnosti komunistických funkcionářů, představy o jeho jednáních s tehdejšími mocipány, i má dnešní kancelář, která se tehdy stala na jedenáct let domácím vězením statečného biskupa.

Narodil se 14. května 1888 v Pitíně u Uherského Brodu. Studoval na Gregoriánské universitě v Římě. Tam přijal v roce 1914 kněžské svěcení. Jako kaplan působil na Šumpersku, později jako učitel teologie a filosofie na Slovensku v Bratislavě a v Nitře. Pak byl řádným profesorem filosofie a dogmatiky na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci. Byl též reformátorem bohosloveckých studií a apoštolským vizitátorem kněžských seminářů v Československu. Po smrti olomouckého arcibiskupa Leopolda Prečana jej papež Pius XII. jmenoval jeho nástupcem.

Biskupské svěcení přijal 1. května 1948, v době, kdy na naši zem dolehlo těžké břemeno komunistické totality, teroru a zvůle. Jeho postoj vůči silám, které chtěly zcela zničit církev, byl od počátku pevný a statečný. Hájil nejen zájmy církve a její práva, ale i práva a svobodu všech občanů bez rozdílu přesvědčení. Svědčí o tom dochované pastýřské listy, listy kněžím a řeholníkům i působivá kázání. Zaleželo mu na kněžském dorostu a dokud měl svobodu pohybu a než komunisté zrušili seminář v Olomouci, chodil za bohoslovci pravidelně. Jak mu zleželo na nové kněžské generaci, svědčí i jeho dopis farářům, kteří dostávají novokněze. Na kurii zřizuje pastorační referát, protože vidí potřebu nového rozvoje pastorace.

Spolu s kardinálem Beranem a ostatními biskupy je podepsán na historickém pastýřském listu z 15. června 1949. Neohrožená výzva kněžím i věřícím, aby čelili zlu i v hodině nejtěžší zkoušky, pozlobila totalitní vládce, kteří odpověděli zatýkáním a dlouholetými žaláři. Biskupové tehdy k věřícím volali: *Národ se na vás dívá, jak v této chvíli ve své zkoušce obstojíte … Vaše statečnost, váš ryzí charakter a vaše neprodejnost jsou Bohu i našemu lidu zárukou vaší věrnosti … Zůstaňte věrní.*

Jeden z kněží – pamětníků vzpomíná na kněžské setkání na Velehradě: *Čekali jsme na příchod pana arcibiskupa Matochy. Nečekaně za ním přijela nějaká delegace z Prahy. Po rozhovoru s ní vstoupil pan arcibiskup se značným zpož-*

děním do sálu značně rozechvěn. Jakoby pro sebe poznamenal o vztahu státu a církve, ale tak, že jsme to mohli aspoň někteří slyšet: „Než takové manželství, tak raději rozvod.“

Od 10. 4. 1950 až do své smrti 2. listopadu 1961 byl arcibiskup Josef Karel Matocha vězněn ve svém bytě na arcibiskupství. Státní moc se bála jeho vlivu na věřící. Návštěvy byly zakázány. Zpočátku směl přicházet holič a arcibiskup směl někdy pod dozorem na malou zahrádku či do kaple. Za to měl dělat ústupky. Nedělal. Po pěti letech vzdor všemu státnímu nátlaku na spolupráci prohlásil: *„Hrobařem církve nikdy nebudu a ani se nestanu loutkou.“* Pak už byla izolace téměř naprostá. Jen zpovědník směl přijít k Vánocům a Velikonocům. Jak ukazují archivy Státní bezpečnosti, i zákaz návštěvy zpovědníka byl trest za arcibiskupovu neoblomnost. Když se mezi lidmi povídalo, že arcibiskup už nežije, zavezli ho ve všední den na Svatý Hostýn, aby se rozneslo, že ho lidé viděli. Jindy ho ze stejného důvodu zavedli do katedrály, kde směl celebrovat, ale bez kázání. Za celých jedenáct let jej směl lékař navštívit jen jednou. I jeho smrt utajovali. Báli se, aby se prý z pohřbu nestala manifestace. V tichosti byl pohřben ve svém rodišti.

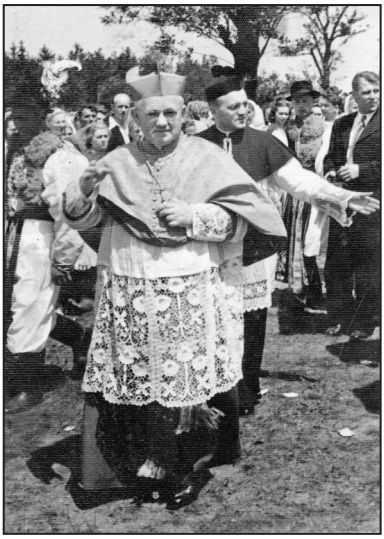

Foto Fráňa Huml 1948
PhDr. ThDr. arcibiskup Josef Karel Matocha na Svatém Antonínku, kdy ještě ani netušil, co ho čeká.

Arcibiskup Matocha na Moravě, podobně jako kardinál Beran v Čechách, byl svými spolupracovníky označován za služebníka pravdy a nepřítele polopravd a lží, přetvářek a nespravedlností. Jako muž řádu a zákona byl odhodlán čelit chaosu a zmatku. Jako člověk dobrého srdce a čistého úmyslu dokázal energicky stavět na Božím zákoně, aniž by trpěl na osobních zájmech či majetku.

Je dobré umět se zahledět na hrdinného svědka víry a nekrvavého mučedníka věrnosti, abychom objevili další důvod ke zdravé hrdosti a naději pro budoucnost. Já v něm vidím skutečného mučedníka, který zemřel pro Krista ve velmi těžkém vězení tvrdé samoty, i když šlo o palác.

Kněžské osobnosti/ Matice cyrilometodějská 2010
Jan Graubner

Zpráva o činnosti Matce svatoantonínské za rok 2017

Vážení členové Matice svatoantonínské, milí hosté,

je neděle Božího milosrdenství a já Vás srdečně vítám zde v Ostrožské Lhotě na Valné hromadě Matice svatoantonínské. Po roce se opět scházíme v blízkosti hrobu našeho zakladatele P. A. Šuránka, abychom zhodnotili práci za uplynulé období. Kdo čte Poutníka svatoantonínského, který vychází třikrát za rok, ten toho o činnosti Matice už hodně ví. Já však chci o důležitých událostech Vás přítomné informovat znovu.

Páté Pouti moravských matic jsme se zúčastnili na začátku dubna na Velehradě.

V květnu jsme si spolu s františkány připomněli 115. výročí narození P. A. Šuránka. Velmi poutavě o něm vyprávěl jeho žák P. Pavel Uhřík, kněz z Brna. Jako každý rok jsme poutní sezonu zahájili poutí naší matice, kterou celebroval P. Jan Maria Vianney Dohnal – rodák z Hluku.

P. Petr Bulvas na Hlavní pouti ke cti sv. Antonína předal Bílou růži P. A. Šuránka paní Věře Staňkové a paní Marii Perutkové z Blatnice, dále pak paní Marii Hubáčkové z Velkého Ořechova.

Popáté jsme putovali pěšky na posvátný Velehrad. Už odpoledne na svátek svatých Cyrila a Metoděje byla zahájena na Sv. Antonínku duchovní obnova, kterou vedl P. Adam Rucki na téma „Zranění je šance k zrání". Matice spolu s farností se podílela na organizačním zajištění akce. Přednášek se zúčastňovalo velké množství věřících, kteří byli nadšeni z promluv otce Adama, který je obdařen slovem a veselou myslí.

V neděli odpoledne přešla duchovní obnova v Antonínovo léto. Stále více dětí malých i větších přichází na tento „TÁBOR" – který jinde nenajdeš, jak napsala jedna z maminek. Děti tu nacházejí velké vyžití, které je umocněno i duchovním programem. Velký dík patří mládeži z Blatnice a Ostrožské Lhoty pod vedením Aleny Skřenkové za čas, který věnují náročnému programu Antonínova léta.

V sobotu 5. 8. se uskutečnil poutní a poznávací zájezd do Slatinic u Olomouce – prvního kněžského působiště P. A. Šuránka. Po mši svaté jsme navštívili kapli na Krakovci a Loštice s Muzeem tvarůžků. Po cestě jsme se pomodlili u hrobu P. Aloise Kotka, velkého ctitele P. A. Šuránka.

V době poutní sezony byla v kapli instalována výstava perokreseb M. Ryšky z Hluku. Děkovné dožínkové poutě se zúčastnilo velké množství krojovaných poutníků, kteří přinášeli plody z úrody zahrad, polí a vinohradů biskupovi Mons. Tomáši Holubovi – hlavnímu celebrantovi.

Poutní sezonu jsme zakončili Dušičkovou poutí.
Mší svatou, kterou sloužil nový pomocný biskup Mons. Josef Nuzík, jsme si připomněli 35. výročí úmrtí P. A. Šuránka.
Oslavy 350 let od vzniku poutního místa jsme zahájili už 13. ledna Plesem pro Antonínek v kulturním domě v Blatničce. O dobrou náladu se postarala výborná dechová hudba Hanačka a společenství lidí, které spojuje láska ke Sv. Antonínku.
11. duchovní obnovu na Velehradě vedl P. Pavel Lev Eliáš z Kroměříže. V tichu Stojanova načerpalo posilu do postních dnů 60 našich členů.
V postní době se už po několikáté scházíme na Sv. Antonínku k pobožnosti křížové cesty spolu s farníky z Velkého Ořechova.
Dovolte mi z tohoto místa poděkovat všem, kteří jakýmkoliv počinem přispěli ke zvelebení poutního místa. Všechna tato pomoc a podpora je jistě nesena modlitbou a je vidět, jak úžasně se Sv. Antonínek rozvíjí. Za velké pracovní nasazení chci vaším jménem poděkovat otci Zdeňkovi Stodůlkovi a popřát mu hodně zdraví a Boží požehnaní do dalších dnů a také další práce.

Vše konejme ke cti a slávě Boží a svatý Antonín ať nám k tomu vyprošuje Boží požehnání.

Marie Špirudová, předsedkyně

Plán činnosti Matice svatoantonínské na období 4/2018 – 4/2019

1. Nadále spolupracovat s farností Blatnice pod Svatým Antonínkem a duchovním správcem P. Zdeňkem Stodůlkou a podílet se na obnově, budování a posvěcování poutního místa Svatý Antonínek.

2. Pomáhat při organizaci větších poutí během roku, jako je Hlavní pouť, při Děkovné pouti organizace obětního průvodu, kde se přinášejí dary ze zahrad a polí.

3. Přibližovat lidem odkaz a dílo služebníka Božího P. Antonína Šuránka, zakladatele matice.

4. Podílet se na přípravách oslav 350. výročí poutního místa, které proběhnou při poutích.

Zvláště:
- realizace výstavky, která přiblíží historii poutního místa
- výtvarná a fotografická soutěž

5. Spolupracovat s důvěrníky jednotlivých farností a rozšiřovat členskou základnu.

6. Vydávat i nadále občasník MS Poutník svatoantonínský.

7. Informovat o dění na Svatém Antonínku pomocí radia Proglas, televize Noe, Katolického týdeníku, ale také webových stránek a facebooku.

8. Pokusit se do dění kolem poutního místa zapojovat i mladší generace. Nejen mládež, ale i střední generaci.

9. Podílet se organizačně na Františkánském odpoledni, které proběhne v sobotu 19. 5. a bude zároveň i připomínkou 116. výročí narození P. Šuránka.

10. Matice svatoantonínská uspěla v projektu ČSOB pomáhá regionům. Touto formou „veřejné sbírky" se budou shánět peníze na vrtání nové studny na Antonínku.

11. V neděli 3. června uspořádat Pouť Matice svatoantonínské. Mši svatou bude sloužit P. František Bezděk, SDB – rodák z Blatnice

12. Dne 4. července uspořádat 6. pěší pouť ze Sv. Antonínku na Velehrad s možností přenocování a následnou účastí na pouti ke cti sv. Cyrila a Metoděje.

13. Ve dnech 5.-8. července spolu s farností organizačně zajišťovat duchovní obnovu, kterou na Svatém Antonínku povede P. Adam Rucki. Téma obnovy: Učednictví

14. Podílet se organizačně a finančně na akci Antonínovo léto, kde je během celého týdne nabízen program pro různé věkové skupiny.

15. Dne 4. 8. bude zorganizován poutní zájezd do poutního místa Neratov.

16. Dne 27. října zorganizovat dušičkovou pouť a křížovou cestu. Mši svatou bude za zemřelé členy sloužit P. Josef Jelínek, farář ve Vnorovech.

17. Začátkem postní doby 2019 uspořádat na Velehradě již 12. postní duchovní obnovu.

18. Během postní doby opět vykonat pobožnost křížové cesty pro lidi z širokého okolí a nabídnout malé občerstvení.

Výkaz hospodaření za rok 2017

Příjmy:	
Úroky z vkladů	33,00
Dary	84 516,00
Členské příspěvky	94 400,00
Antonínovo léto	19 895,00
Celkem	198 814,00
Výdaje:	
Režijní výdaje	4 123,00
Výdaje na činnost	18 760,00
Antonínovo léto	19 897,00
Refundace mzdy	84 441,00
Celkem	127 221,00
Peníze:	
Pokladna	14 365,00
Banka	435 279,00
Peníze celkem	449 644,08

Poznámky:
V darech jsou společně uvedeny dary členů Matice svatoantonínské, dary fyzických osob a dary právnických osob.
Časopis Poutník financovali členové Matice svatoantonínské. Rozdíl mezi náklady na časopis a vybranou úhradou od členů je zúčtován na účtu darů.
Výdaje na činnost zahrnují ocenění Bílá růže, kytky pro oceněné a hosty, vystoupení…

V Blatnici pod Svatým Antonínkem 24. 3. 2018

Proč zvoní zvony? Protože se máme modlit Anděl Páně!

„Nebudeme-li se modlit Anděl Páně, přestanou v Evropě zvonit zvony a s mlčícími zvony se odmlčí i křesťanská kultura.“ Kirche in Not

V hluku velkoměsta, ale dnes i na malých městech a mnohdy i vesnicích často přeslechneme vyzvánění zvonů. Dalo by se říci, že dříve určovaly rytmus denního života. Zvonilo se několikrát za den a každé zvonění mělo své opodstatnění. Ráno bylo signálem pro ty, kdo náhodou ještě byli v peřinách, v poledne děti věděly, že oběd už je na stole, a večer byl zase nejvyšší čas jít na kutě. Často svolávaly lidi při požáru apod., ale dnes jejich zvuk nahradily sirény. Pokaždé však vyzývaly k modlitbě na poděkování za uplynulý čas a ochranu do zbytku dne.
Dnes svolávají na mši svatou a čas od času oznamují, že někdo zemřel. Na mnoha místech ještě zvoní ráno, v poledne i večer, ale stále více přibývá lidí, které zvuk zvonů ruší.
Pokud budeme na Svatém Antonínku kolem poledne, tak můžeme hlas zvonů v naprostém tichu vnímat hodně intenzivně. Proč zvony zní? Protože se máme modlit!

Křesťané byli od počátku vyzýváni k časté modlitbě. *„Bez přestání se modlete.“* (1 Sol 5, 17) – napsal sv. apoštol Pavel. Křesťanská modlitební praxe vychází ze židovské tradice a křesťané se po vzoru židů modlili několikrát denně. Základem křesťanské denní modlitby se stávají židovské hymnické modlitby, tedy žalmy. Tuto modlitbu pak přejímá mnišská praxe. A právě na pravidelnou modlitbu „Liturgie hodin“, jak se modlitba breviáře nazývá, navazuje modlitba Anděl Páně. Společně s růžencem patří Anděl Páně mezi nejdůležitější křesťanské modlitby. Stejně jako růženec je modlitba Anděl Páně lidová, je založena na učení a životě Ježíše Krista, mariánská a biblická. Počátek této modlitby lze datovat do roku 1241, kdy br. Sindigardi z Arezza, ovlivněn zřejmě kázáním sv. Františka z Assisi, uvádí modlitbu Zdrávas Maria slovy: „Anděl Páně řekl Marii.“ První zmínka o modlitbě Anděl Páně je z roku 1274. Sv. Bonaventura radí spolubratřím pozdravit každý večer Pannu Marii třemi zdrávasy.
Koncem 13. století se pak v Montecasinském opatství začíná zvonit ráno a večer k modlitbě Zdrávas Maria.

Důležitým datem je rok 1456, kdy chtěl turecký paša Mohammed II. zasadit smrtící úder západním křesťanským zemím. Odpovědí na tuto jeho snahu je

okružní list o modlitbě papeže Kalista III. Ten nařizuje polední zvonění, při kterém se všichni křesťané mají sjednotit v modlitbě a svolávat na ohrožené křesťanstvo Boží ochranu třemi zdrávasy a modlitbou Otče náš.
Konečnou podobu modlitbě Anděl Páně, jak ji známe dnes, vtiskuje roku 1571 papež Pius V.

Papež Pavel VI. (1897-1978) píše: *„Tato modlitba nepotřebuje žádnou reformu. Neztratila za dlouhý čas nic ze své síly a ze svého lesku, její struktura je prostá, je pevně zakotvena v Písmu. Historický původ modlitby připomíná potřebu modlit se za mír a bezpečí, posvěcuje průběh dne jako liturgická Denní modlitba církve.“*

Největší rozkvět modlitby Anděl Páně byl v době, kdy Evropu ohrožovalo nebezpečí z Východu. Situace křesťanů v dnešní Evropě je velice podobná té před několika staletími. Křesťané předešlých staletí věřili, že společnou modlitbou, ať už růžence (jehož rozšíření též souviselo s ohrožením islámem) nebo modlitbou Anděl Páně, mohou zachránit víru v Evropě.
Často si stěžujeme na svět kolem, na úbytek věřících, na zvrácenost světa. Modlíme se však za navrácení víry do naší vlasti a do celé Evropy?
„Oprašme“ modlitbu Anděl Páně, sjednoťme se při hlasu zvonu (a nejen při něm) a modleme se za oživení víry a navrácení křesťanských hodnot do Evropy. Naši předkové v silu modlitby věřili a děly se zázraky…

Člověk a víra/František Ingr

Naši předci žili mnohdy v bídě, nejistotě a ze dne na den. Jejich vztah s Bohem a důvěra v něj byly o to intenzivnější. Při znění zvonů pokorně zaklekli a modlili se právě tam, kde byli. Neprošli bez povšimnutí kolem kříže, soch svatých či samotného kostela. Poklekli, smekli klobouk, udělali kříž…
My většinou kolem křížů a kostelů projedeme takovou rychlostí, že si jich ani nevšimneme, natož abychom svými myšlenkami zaletěli k Bohu nebo s vděčností k lidem, kteří je budovali.

Zkusme někdy cestou do práce či jen tak při cestování na výletě či za nákupy spočítat kříže, Boží muka, sochy a obrázky svatých, které cestou budeme míjet. Mnoho jich skrze kolektivizaci bylo zničeno, ale celá řada nám zůstala zachována až do dnešních dnů.

Důvěra v pomoc sv. Antonína

Pokud budete mít cestu do Vlčnova ve směru od Hluku, všimněte si po pravé straně na okraji pole (místu se říká Dřinek) obrázku se svatým Antonínem Paduánským. V roce 2012 ho nechala vybudovat paní Marie Šmídová, rozená Koníčková, z Vlčnova. Dalo by se říct, že obrázek po několika desetiletích spolu s manželem obnovila.

Když byly paní Marii 4 roky, onemocněla tuberkulózou. Její zdravotní stav byl velmi vážný. Nešťastní rodiče cestou z nemocnice v Uherském Hradišti jeli přímo ke stolaři a nechali vyhotovit malou „kapličku“ s obrázkem sv. Antonína s prosbou o uzdravení své dcery. I když byla prognóza lékařů velmi špatná, malá Maruška se uzdravila. Doktoři upozorňovali, že bude po zbytek života hodně slabá a často nemocná. Paní Marie však s manželem zvládla vychovat čtyři děti a jedno z dětského domova. Deset let tvrdě pracovala v JZD a další léta pracovala v lakovně.

Obrázek, který byl zrušen skrze kolektivizaci, obnovila z vděčnosti za Boží pomoc a ochranu sv. Antonína za uzdravení v dětství, ale i následná léta, která přes varování lékařů prožila poměrně ve zdraví.

Otec paní Marie dlouhá léta vozíval na voze s koňmi lidi z Vlčnova na pouť na Svatý Antonínek. Víra a důvěra jejích rodičů v pomoc sv. Antonína musela být velká.

archiv M. Šmídová

Zveme Vás na poutní poznávací zájezd do Neratova

Letošní poutní zájezd se uskuteční 4. srpna 2018 a zavede nás až do Orlických hor.
Po cestě se nejdříve zastavíme v **Koclířově**, který je sídlem Českomoravské Fatimy. Zde bude pro zájemce objednaný oběd (v ceně 100 Kč) a určitě bude i prostor k prohlídce poutního areálu.
Našim hlavním cílem však bude **Neratov,** který byl od 2. pol. 17. století významným poutním místem. Barokní kostel Nanebevzetí Panny Marie však v roce 1945 po zásahu střelou Rudé Armády vyhořel. Jen zázrakem nebyl v době totality zcela srovnán se zemí. Zaniklo poutní místo a po odsunu německých obyvatel téměř vymřela i samotná vesnice.

V roce 1992 založil kněz Josef Suchár Sdružení Neratov, jehož cílem byla obnova vesnice a poutní tradice. Kostel opravili netradičně, část střechy je skleněná. Jedinečnost chrámu budeme moci zakusit při mši svaté v 15:00.
Sdružení Neratov se stará o lidi s mentálním postižením, kterým nabízí práci a chráněné bydlení. Seznámíme se s poutním místem, aktivitami, které zde sdružení pořádá, a budeme mít příležitost ochutnat pivo, které zde vaří.

Cena zájezdu: 400 Kč (nezahrnuje oběd)

Přihlaste se, prosím, do 30. 6. 2018! Usnadníte nám tím další organizaci.

Nahlásit se, objednat si oběd a zaplatit zálohu 300 Kč můžete prostřednictvím svých důvěrníků nebo přímo u Marie Špirudové 739 617 124 a Aleny Skřenkové 731 402 196.

Nástupní místa budou upřesněna podle počtu přihlášených z jednotlivých obcí. Pokud bude ve vašich silách se přesunout na bližší nástupní místo, budeme moc rádi. Ušetříme především spoustu času, ale i najetých kilometrů. Vše bude upřesněno po uzavření přihlašování.

Odešel další ze strážců kaple sv. Antonína

Celých 16 let jsme se mohli na Sv. Antonínku potkávat s usměvavým strážcem kaple sv. Antonína panem Miroslavem Bachanem, který pocházel z Ostrožské Lhoty a do Blatnice se přiženil. Odešel z našeho středu po těžké

a krátké nemoci 10. 2. 2018 ve věku 77 let. Od služby strážce ho neodradilo ani zavedení EET ☺

Za práci strážce byl v roce 2016 při Hlavní poutí odměněn Bílou růží P. A. Šuránka. Toto ocenění si zasloužil jak za obětavou práci, tak za milou povahu a svou skromnost. V případě potřeby byl vždy ochoten pomoci, ať při bohoslužbách nebo jiných pracích na Sv. Antonínku. Na podzim se přidal k natírání laveček, kde vlastně zúročil profesi, kterou se po celá léta živil. Za jeho službu mu patří velký dík. Mysleme ve svých modlitbách na něho, ale i na všechny živé a zemřelé strážce. Bez nich by Svatý Antonínek nebyl živým poutním místem.

Členská základna Matice svatoantonínské

Farnost	Živí	Zemřelí
Blatnice pod Svatým Antonínkem	68	19
Blatnička	39	21
Hroznová Lhota	31	5
Kozojídky	35	12
Ostrožská Lhota	56	17
Strážnice	28	24
Zarazice	36	5
Velká nad Veličkou	12	4
Vnorovy	52	3
Žeraviny	9	2
Petrov u Strážnice	10	1
Ostrožská Nová Ves	28	18
Dolní Němčí	143	52
Nivnice	23	11
Veselí nad Moravou	36	4
Hluk	44	15
Vlčnov	25	11
Vacenovice	38	9
Kyjov	13	1
Přihlášení na pouti	68	5
Moravský Písek	20	10

Míkovice	12	3
Kněždub	17	3
Boršice u Blatnice	31	4
Suchá Loz	10	1
Velký Ořechov	59	11
Lipov	5	0
Louka	10	2
Kuželov	25	4
Uherský Brod	8	2
Sudoměřice	43	5
Nedakonice	2	3
Uherský Ostroh	25	2
Tvarožná Lhota	1	1

V roce 2017 zemřelo 34 členů a 59 do našeho středu vstoupilo.
V současné době je živých členů celkem 1066. Z toho 826 žen a 240 mužů.
Věkový průměr žijících je 69 let.
Nejmladší členka má 25 let a nejstarší bude 97 let.
Po vyslovení názvu Matice svatoantonínská si zvlášť mladší generace vybaví zastaralou instituci z dávných dob. Věkový průměr je sice vyšší, ale jsou mezi námi i zástupci střední generace a mladí členové. V programu si určitě každá generace najde to své.
Matice svatoantonínská bude mladistvou a tvůrčí pouze tehdy, pokud do ní mladí lidé vstoupí a budou se na dění v Matici a na samotném poutním místě aktivně podílet. Zapojit do aktivit se samozřejmě mohou i nečlenové ☺

Na co se bude vzpomínat při dalším kulatém výročí záleží přece na každém z nás!

Ke členství v Matici svatoantonínské nedílně patří i to, že každý hradí členský příspěvek ve výši podle své finanční situace (zpravidla členové darují minimálně 100 Kč na členský příspěvek a 50 Kč je na částečnou úhradu časopisu Poutník svatoantonínský.)
Převážná většina členů platí svůj členský příspěvek nejjednodušším způsobem. Dá peníze důvěrníkovi, který v dané farnosti působí, a ten je předá pokladníkovi Matice. Další část členů předá svůj příspěvek během poutí nebo jiných společných aktivit.

Díky postupující technice je možné peníze zaslat online přímo na účet.

Číslo účtu Matice svatoantonínské: 189031520/300
Do poznámky prosím uveďte, jméno, příjmení a bydliště.

Pokud svůj dar Matici svatoantonínské využijete k odečtu základu daně a potřebujete potvrzení, tak Vám ho na vyžádání rádi zašleme.
Informujete nás e-mailem Maticesvatoantoninska@seznam.cz nebo na číslo 731 402 196.

Kříž z Antonínku se vrátil na své původní místo

První májový den se sešla skupinka pěších poutníků u kaple, aby vzala na ramena kříž a vrátila ho do Bzence. Další část putujících se připojila dole v Blatnici. Celkem se nás na pouť vydalo přes třicet. Nejmladším bylo méně než deset a těm starším přes sedmdesát let.

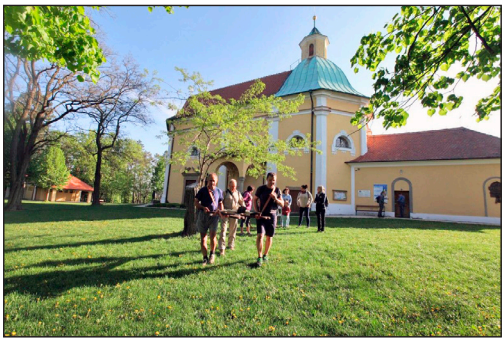

Foto Lenka Fojtíková

A kde se na Antonínku vzal kříž ze Bzence?

Foto Lenka Fojtíková

Nad Bzencem stála od roku 1703 dominanta města, kaple sv. Floriána a Šebestiána, kterou v roce 1945 vyhodila do povětří německá armáda. Lidé chtěli vybudovat novou kapli, ale kvůli nástupu totalitního režimu byla jejich snaha vždy záhy zmařena. Ze sutin kaple zachránil kostelník František Bezchleba pouze torzo kříže. V roce 1971 přinesla jeho manželka zbytky kříže na Svatý Antonínek P. Šuránkovi, který o obnovení kaple usiloval.

Na snahu předků navázalo město Bzenec a repliku kaple vybudovalo. Stavba sice nepatří církvi, ale bude sloužit jako multifunkční kaple pro lidi ze Bzence

a širokého okolí. Svou krásou, původní historií a nádherným rozhledem do kraje může lidi oslovovat a také přivádět blíž k Bohu i nadále.

V dobách její někdejší „slávy" se prý u kaple scházeli poutníci z okolních farností. Nezbývá než si přát, aby se s navrácením starého kříže vrátila do kraje i víra našich předků.

Až někdy pojedete do Bzence, zajděte „náš" kříž zkontrolovat.

Z kroniky na Svatém Antonínku:

29. 8. 1971 Bezchlebová Františka. Bzenec č. 396

P. Antonín Šuránek připsal:
„Přinesla na ramenou v nůši dřevěné tělo Krista Pána, které bývalo před 26 lety v kapli bzeneckého „hradu". Kaple sv. Floriána a Šebestiána (z r. 1703) byla ustupující německou armádou vyhozena do povětří a dosud nebyla vybudována. Vzaly si to za úkol dívky Slováckého kraje – s úmyslem prosit sv. Floriána, aby hasil na Slovácku plameny násilí podpalované alkoholem. Ženy Slovácké nejvíce cítí kletbu opilství! Vynasnažíme se, aby kaple byla přece jen znovu vybudována. Nejvíce se o ni staral – nyní už však nebožtík – kostelník p. František Bezchleb, jehož manželka rozbitý kříž přinesla" ...

Pozvánky

V **sobotu 26. 5. 2018** se na Svatém Antonínku uskuteční

POUŤ OVDOVĚLÝCH.

Program:

9.30 modlitba růžence
10.00 mše svatá, celebruje Mons. Josef Nuzík, pomocný biskup olomoucký
11.30 svědectví
12.00 oběd
14.00 křížová cesta
15.00 informace o poutním místu a P. Antonínu Šuránkovi

K obědu bude možnost si zakoupit párky a posedět při malém občerstvení. Těšíme se na společné chvíle a prosíme o vzpomínku v modlitbě.

Podrobnější informace: Marie Štěpánů, e - mail: stepanu@seznam.cz, mob.: 730 573 461

Všechny srdečně zveme na Hlavní pouť, která se bude konat v neděli 17. 6. 2018.

Přijměte pozvání nejen na dopoledne, ale i odpolední slavnostní program pořádaný k 350. výročí kaple.

Program hlavní pouti:

8.00 mše svatá, slouží P. Jan Szkandera, spirituál kněžského semináře v Olomouci

9.00 mše svatá, slouží P. Antonín Bachan, Hluk

10.30 hlavní mše svatá, slouží Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký

Po mši svaté nám zahraje k poslechu dechová hudba Blatničané

Oběd v poutním areálu

14.00 Svátostné požehnání

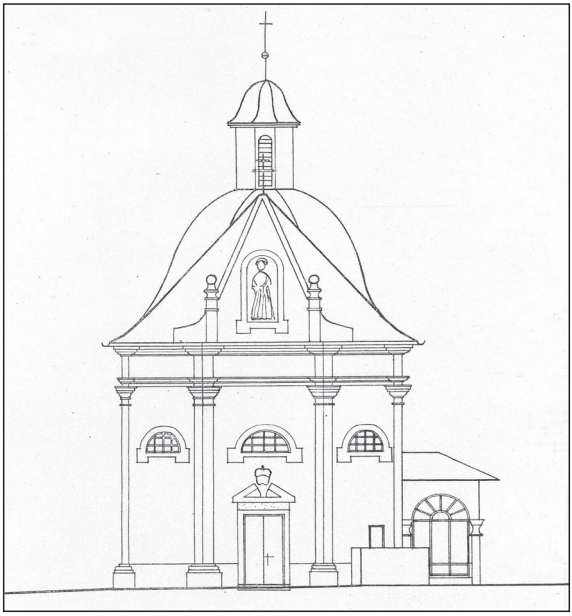
14.30 Slavnostní odpoledne

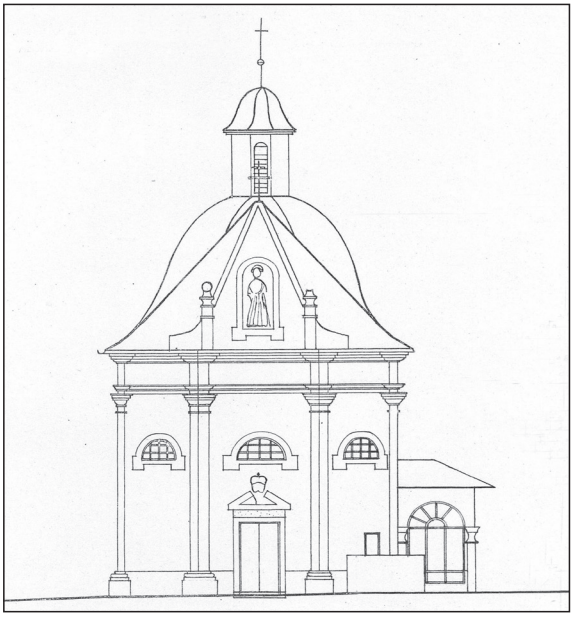
- **Tučňáci na Arše – divadelní představení Jana Horáka**
  Příběh o třech tučňácích, kteří se s prvními kapkami potopy snaží nalodit na Noemovu archu. Vhodné i pro menší děti.
- **Vyhodnocení výtvarné soutěže k 350. výročí poutního místa**
- **Koncertní vystoupení dechové hudby Stříbrňanka**
- **Představení dětského folklorního souboru Vavřínek z Blatnice pod Sv. Antonínkem**
- **Cimbálová muzika Pavla Kordíka z Jarohněvic**

Prodej občerstvení
Káva z rodinné pražírny Café Gape

Najdi 10 rozdílů

V rámci opravy fasády v roce 1969 byla pořízena dokumentace kaple. Z nalezeného materiálu jsme připravili malý rébus. Až budete na Antonínku, zkontrolujte, jestli se kaple od dnešní skutečnosti liší ☺

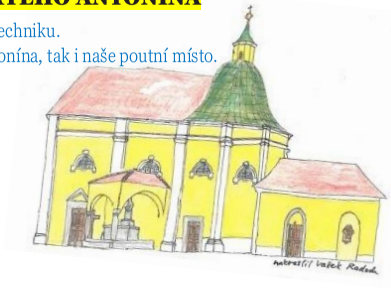

SOUTĚŽ S NÁMI!

NAMALUJ SVATÉHO ANTONÍNA

Použij libovolnou výtvarnou techniku.
Ztvárnit můžeš jak světce Antonína, tak i naše poutní místo.

Kategorie:
1. MŠ – 3. třída
2. 4. třída – 7. třída
3. 8. třída – a starší

Formát: max. A3

1. místo - jízdní kolo

Nezapomeň uvést své jméno, bydliště, věk a telefon.
Své výtvory můžeš odevzdat osobně nebo zaslat poštou na faru v Blatnici, popřípadě předat strážcům kaple.

Termín odevzdání do 31. 5. 2018

Vyhodnocení proběhne 17. 6. 2018
během slavnostního odpoledne na Sv. Antonínku.

Aktivitu v rámci oslav **350. výročí poutního místa Svatý Antonínek** pořádá farnost Blatnice pod Svatým Antonínkem a Matice svatoantonínská, z.s.
Tel. 731 402 196
Římskokatolická farnost
Blatnice pod Svatým Antonínkem 27
696 71
www.antoninek.cz

VYFOŤ SVATÉHO ANTONÍNA

Svatý Antonín Paduánský je mimořádná postava v dějinách církve.
S oblibou je označován jako „světec celého světa."
alespoň jeho socha, či obraz. Jeho podobizny je možné objevit ve městech i vesnicích, v přírodě, ... na výletě, během dovolené.

Když sv. Antonína či kostel jemu zasvěcený objevíš, vyfoť ho!

Fotku zašli na e-mail: Maticesvatoantoninska@seznam.cz
(V dobrém rozlišení!)

Nezapomeň uvést své jméno, bydliště, věk a telefon.
A samozřejmě místo, kde bylo foto pořízeno, ale klidně i jiné zajímavosti např. z kterého roku socha pochází, ...

Aby bylo jasné, že jsi dané místo skutečně navštívil/a, musíš na snímku být vyfocen/a.
Může být pořízen i z více pohledů – detail, z dálky s lidmi, ...

Věkově neomezeno. Fotografie budou časem zveřejněny na Fb a webu.
U stejné sochy či kostela se klidně mohou fotit další.
Do hodnocení budou zařazeny fotografie, které přijdou do **20. 8. 2018**

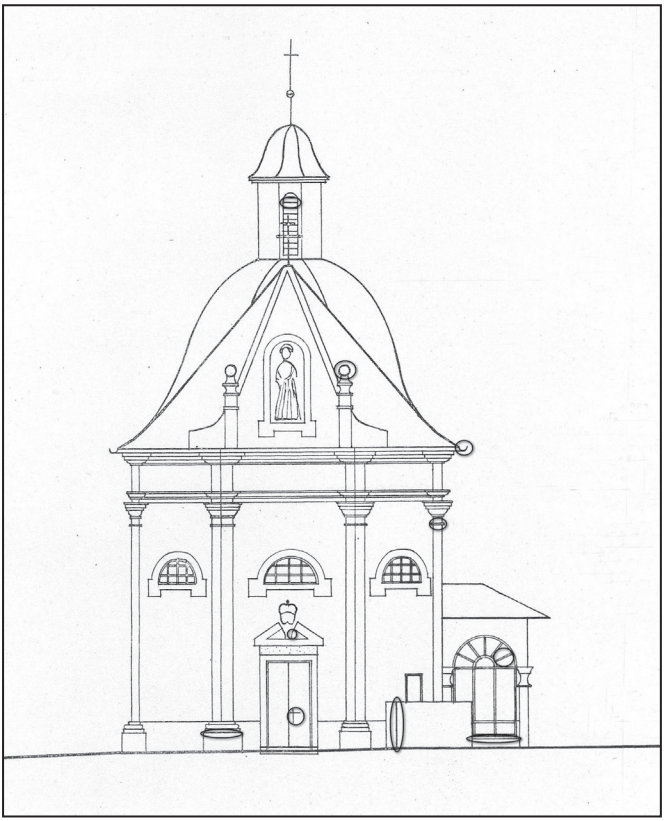
Vyhodnocení proběhne 26. 8. 2018
během slavnostního odpoledne na Sv. Antonínku.

1. místo - jízdní kolo

Poznávací znamení:
sv. Antonín je vyobrazen
jako mladý františkán
s malým Ježíškem v náručí.
Dalšími atributy světce jsou lilie,
chléb, kniha, ryby, hostie, osel, kříž.

Rébus řešení

Vychází jako občasník.
Redakční rada: Marie Špirudová, Kozojídky
Alena Skřenková, Ostrožská Lhota
Mgr. Veronika Cenková, Blatnice p. Sv. Ant. textová úprava

Příspěvky, návrhy a připomínky zasílejte na adresu:
Alena Skřenková, Ostrožská Lhota 423, Marie Špirudová, Kozojídky 122
E-mail: maticesvatoantoninska@seznam.cz
www.antoninek.cz
facebook: farnostblatnice
Poutníka svatoantonínského pro svou potřebu vydává a rozšiřuje Matice svatoantonínská
Číslo účtu 189031520/0300

Tisk : Tiskárna Sukupovi, Strážnice, tel.: 518 334 153, e-mail: tisk@tisk-sukupovi.cz

KVĚTEN 2018

Matice svatoantonínská zve všechny na 6. pěší pouť

Svatý Antonínek - Velehrad (cca 24 km)

Naše společné putování začneme

4. července 2018

v kapli sv. Antonína nad Blatnicí.
Jako obvykle nás čeká
společná modlitba, zpěv,...

Zváni jsou poutníci jakéhokoli věku!
Trasu lze zvládnout i s kočárkem.

Program:

5:50	možnost odevzdání větších zavazadel, které se převezou na Velehrad (spacák, karimatka,...)
6:00	společná modlitba a odchod
	oběd z vlastních zásob
15:10	Růžencová cesta, (zastavení č. 16) - spojení s poutníky ze směru Sv. Hostýn
16:00	mše svatá v bazilice
	po mši svaté následuje individuální program

Nabízí se možnost účasti na koncertu Lidí dobré vůle a na mši svaté následující den.
Nocleh na Velehradě ve vlastním spacáku a karimatce (80 Kč/os). V případě zájmu se nám prosím přihlaste.
Další informace můžete získat na adrese: maticesvatoantoninska@seznam.cz, nebo tel. 731 402 196

Každý poutník jde na svou vlastní zodpovědnost!

www.antoninek.cz

Farnost Blatnice pod Svatým Antonínkem a Matice svatoantonínská

v rámci pastoračního projektu

DUŠE SLOVÁCKA

se uskuteční

DUCHOVNÍ OBNOVA

místo konání - Svatý Antonínek

ve dnech

5.7.2018 - 8.7.2018

TÉMA OBNOVY :

Učednictví

Duchovní obnovu vede:

P. Adam Rucki, biskupský vikář

pro péči o duchovní povolání

v ostravsko-opavské diecézi

PŘIHLÁŠKY A INFORMACE: 696 71 Blatnice pod Sv. Antonínkem č.27

734 384 671

e-mail:farnostblatnice@seznam.cz

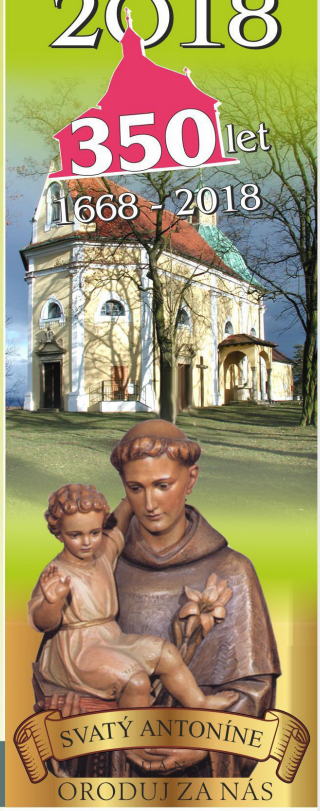
www.antoninek.cz

SVATÝ ANTONÍNEK

Římskokatolická farnost Blatnice pod Svatým Antonínkem

JUBILEJNÍ ROK 2018

350 let 1668 - 2018

13. 5. 2018	15:00	**Pouť členů Čs. červeného kříže z Ostrožské Lhoty** *P. Josef Kuchař, farář Ostrožská Nová Ves*
19. 5. 2018	15:00	**Františkánské odpoledne** *bratři františkáni - mše svatá, adorace, chvály, táborák*
26. 5. 2018	10:00	**Pouť Společenství vdov a vdovců** *Mons. Josef Nuzík, pomocný biskup olomoucký*
3. 6. 2018	10:30	**Pouť Matice svatoantonínské** *P. František Bezděk, SDB Fryšták*
13. 6. 2018	17:00	**Domácí pouť ke cti svatého Antonína** *Mons. Antonín Basler, pomocný biskup olomoucký*

Hlavní pouť ke cti svatého Antonína

17. 6. 2018	8:00	*P. Jan Szkandera, spirituál kněžského semináře, Olomouc*
	9:00	*P. Antonín Bachan, Hluk*
	10:30	***Hlavní mše svatá*** *Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký*
24. 6. 2018	15:00	**Pouť Rytířstva Neposkvrněné Panny Marie a čtenářů časopisu IMMACULATA**
1. 7. 2018	9:00	**Pouť svatých Petra a Pavla** *P. Miroslav Reif, farář Ostrožská Lhota*
	10:30	**Pouť sekulárního františkánského řádu** *P. Pavel Uhřík, OFM Cap Brno*
15. 7. 2018	15:00	**Pouť nemocných** *P. Zdeněk Stodůlka, farář Blatnice pod Sv. Antonínkem*

Děkovná pouť - dožínková

26. 8. 2018	9:00	*P. Miroslav Reif, farář Ostrožská Lhota*
	10:30	***Hlavní mše svatá*** *Mons. Josef Nuzík, pom. biskup olomoucký*
7. 10. 2018	15:00	**Františkánské odpoledne** *bratři františkáni - mše svatá, adorace, chvály, táborák*
27. 10. 2018	16:00	**Dušičková pouť a křížová cesta** *P. Josef Jelínek, farář Vnorovy*
31. 12. 2018	24:00	**Silvestrovská půlnoční mše svatá** *P. Radim Kuchař, školní kaplan, Stojanovo gymnázium Velehrad*

Od 1. 4. 2018 do 21. 10. 2018 je každou neděli sloužena mše svatá v 15.00 hodin.
První úterý v měsíci se v 15.00 hodin modlíme a je sloužena mše svatá za kněze.

PROSEBNÉ POUTĚ FARNOSTÍ od 15.00 hod.

6. 5. 2018	Veselí nad Moravou
20. 5. 2018	Lipov, Louka
27. 5. 2018	Vracov, Vlkoš, Skoronice
24. 6. 2018	Nivnice, Korytná
8. 7. 2018	Ostrožská Nová Ves
22. 7. 2018	Polešovice
29. 7. 2018	Uherské Hradiště, Bánov
5. 8. 2018	Dolní Němčí a Horní Němčí
12. 8. 2018	Kněždub, Tvarožná Lhota a Vlčnov
19. 8. 2018	Nedakonice a Kostelany
2. 9. 2018	Kunovice
9. 9. 2018	Strážnice, Petrov, Radějov, Sudoměřice
16. 9. 2018	Hroznová Lhota
23. 9. 2018	Vnorovy

9 neděl před hlavní poutí vždy v 15.00 h. se modlíme „Hodinky"

KAPLE JE OTEVŘENA DENNĚ
letní čas 10 - 17 hod.
zimní čas 11 - 15 hod.

DUCHOVNÍ OBNOVA DUŠE SLOVÁCKA

ve dnech
5. 7. 2018 - 8. 7. 2018
TÉMA OBNOVY :
Učednictví
Duchovní obnovu vede:
P. Adam Rucki,
biskupský vikář pro péči o duchovní povolání v ostravsko-opavské diecézi

INFORMACE: **734 384 671**
nebo na e-mail:farnostblatnice@seznam.cz

8. - 13. července 2018
ORGANIZUJÍ - MATICE SVATOANTONÍNSKÁ A NADŠENCI Z OKOLÍ SVATÉHO ANTONÍNKA

ANTONÍNOVO LÉTO

zahájení 8. 7. ve 12.00, a pak každý den od 10.00

SOUTĚŽE / TÁBORÁK / PIKNIK / MŠE SVATÁ / ODPOČINEK / ZPĚV / HRY / SPORT / SPANÍ POD ŠIRÁKEM
KAMARÁDI / HUDBA / POBESEDOVÁNÍ / VÝTVARNÉ DÍLNY
Mše svatá každý den v 18.00 hod.

tel.: 731 402 196
e-mail: Maticesvatoantoninska@seznam.cz

Více na : **www.antoninek.cz** e-mail:farnostblatnice@seznam.cz

LMnet INTERNET provider